

1958 - סיון 6

1 פו

השמטות מספר הזהר

רכו) אבל כד נפקו מבבל, אסתאבו לתמן וסאיבו מקדשא, בג"כ חויא שליט בהו, ולא אשתכח שלטנותא לישראל בההוא זמנא, בגין דסאיבו מקדשא בנשים נכריות. מכאן נאן דמסאב גרמיה לתתא, מסאב לעילא. ומאן דקדיש גרמיה לתתא, מקדש לעילא. וע"ד ראוויין הוו דיתעביד להו ניסא בההוא שעתא דנפקו מבבל כשעתא דנפקו ממצרים, אלא דגרים חובה.

[א] כאשר עלה עזרא מבבל לא הכתיר שם פסול כלל אלא כהנים לויים וישראלים מיוחסין, וכך אמרו לא עלה עזרא מבבל עד שעשאה כסלת נקיה, והעלה עמו אלו העשרה יוחסין- מפני שחשש שמא יתערבו עמהם. לפי שאין שם בית דין הגדול לשמור על כך, לפיכך העלם לירושלם שיש שם בית דין הגדול ולא יניחום להתערב. ונתנינן הם הגבעונים שנתגירו: בימי יהושע אשר בהם נאמר ויתנם יהושע חוטבי עצים וכי"ל.

והאם סיוניו י' קטן י' קטן

3) - ההוא בשבעה גוים פתיב, שאר אומות מנלן? - אמר קרא "פי יסיר את בנך" - הרבות כל המסירים.

י' קטן י' קטן

5) כתב הרמב"ם ז"ל בא על הכותית משאר העכו"ם דרך אישות לוקח מן התורה או ישראלית שנבעלה לעכו"ם דרך אישות לוקח מן התורה משום לא תתחתן עם אחר ז' עכו"ם ואחד כל העכו"ם באיסור זה ע"כ (4) וז"ל שאינו אלא בז' עכו"ם ולא ק"ל ברבי שמעון דאמר כי יסור לרבות כל המסורין ואפילו בז' עכו"ם אין לוקח משום לא תתחתן אלא לאחר שנתגירו אבל בעדים עכו"ם לא יתייך בהו התנות (5)

ואו א"ע ס"א

6) *ואלו קרעין שאין מתאחזין הקודע על אביו ועל אמו ועל רבו שלימדו תורה ועל נשיא ועל אב ב"ד ועל שמועות הרעות ועל ברכת הישם ועל ספר תורה שנישרף ועל ערו יהודה ועל המקדש ועל ירושלים הקודע על מקדש ומוסף על ירושלים

י' קטן י' קטן

7) יא ומצוה מן המובחר לחזק את הבנין ולהגבירו כפי כח הציבור שני ולרומם את בית אלהינו. ומפארינן אותו ומייפין כפי כחן. אם יכולין לטוח אותו כולו בזהב ולהגדיל במעשיו הרי זו מצוה:

והאם א"ע י' קטן י' קטן

רכו) אבל כד נפקו מבבל וכי"ל: אבל כשיצאו מבבל נטמאו שם וסמאו את המקדש. לפיכך שלט בהם הנחש, ולא נמצאת כביטלה לישראל בעת ההיא. משיב שטמאו את המקדש בנשים נכריות. מכאן נשמע כי שטמא את עצמו מלמטה. טמא הוא בלמעלה. וכי שמקדש עצמו מלמטה מקדשים איתו בלמעלה. ומיכוס זה ראוים הוו שיעשו להם ניסב באותה שעה שיצאו כביטעו שיצאו כמצרים רק אותו החטא של נשים נכריות גרם.

4) א ישראל שבעל גויה משאר האומות דרך אישות או ישראלית שנבעלה לגוי דרך אישות הרי אלו לוקין מן התורה שנאמר לא תתחתן עם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך. אחד שבעה עכמין ואחד כל האומות באיסור זה. וכן מפורש על ידי עזרא יאשר לא נתן בנותינו לעמי הארץ ואת בנותיהם לא נקח לבנינו

והאם סיוניו י' קטן י' קטן

עזרא ט'	בראשית ל"ד
דברי השרים: כי נשאו מבנותיהם להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארצות... (ב)	דברי חמור: והתחתנו אתנו בנותיכם תתנו לנו ואת בנונו תקחו לכם (ט)
תפילת עזרא: ועתה בנותיכם אל תתנו לבניהם ובנותיהם אל תשאו לבניכם, ולא תדרשו שלמם וטובתם עד עולם (יב).	עצת שמעון ולוי (בערמה): ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד (טז).
	דברי חמור ושכם: את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם (כא).